

sker folketingsvalget og de debatter, jeg deltog i, gik Venstre ud og sagde: Der er råd til både skattelettelser og velfærdsforbedringer. Det var mantraet hver gang.

Og nu er vi altså – lidt mere end tre måneder efter folketingsvalget – i en situation, hvor der ikke er råd til velfærdsforbedringer. Tværtimod bliver alle områder pålagt en tvungen opsparring, som i virkeligheden er en besparelse.

Så meget for Venstres løfte om, at der er råd til både skattelettelser og velfærd!

Når vi så kommer til situationen i dag, er Venstre jo åbenbart enig med de økonomiske vismænd om, at der er behov for at dæmpe den danske økonomi lidt. Det, der ville være nærliggende, nu hvor vi har nedsat en skattekommission, der skal se på hele skatteområdet, er at sige: Lad os dog tage nogle af de skattelettelser ud, der i 2009 er bebudet til folk med de højeste indkomster. Og lad Skattekommissionen arbejde i fred, så den kan komme frem med et forslag.

Ville det da ikke være nærliggende at give den mulighed til den skattekommission, som regeringen selv har nedsat?

Kl. 13:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 13:09

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu er det jo sådan, tror jeg, at de fleste herinde ved, at hvis man bruger skatteændringer som instrument til at føre konjunkturpolitik, så er det ikke nær så effektivt i forhold til mange andre instrumenter, eksempelvis opsparingsinstrumentet.

Og derfor mener vi altså, at den løsning med at lægge en begrænsning på det offentlige forbrug, er et mere effektivt instrument, hvilket jo også er dokumenteret. Derfor hylder vi det.

Og så ønsker vi fortsat at have fokus på at øge udbuddet af arbejdskraft, og det er rent faktisk det, vi gør med de her skattelettelser for både 2008 og 2009.

Man må så i øvrigt ikke glemme, vil jeg sige til hr. John Dyrby Paulsen, at en del af de her skattelettelser jo også kommer, fordi vi i henhold til lovgivningen, som Socialdemokratiet har været med til at vedtage, skal tilbagebetale en del af Arbejdsmarkedsfondens overskud. Derfor skulle der under alle omstændigheder føres penge tilbage til borgerne. Det er så det, vi gør her, men vi gør det bare via skattelettelserne, fordi vi så samtidig stimulerer arbejdskraftudbuddet.

Kl. 13:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, hr. John Dyrby Paulsen

Kl. 13:10

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Beslutningsforslaget, som vi behandler her i dag fra Det Radikale Venstre, er jo interessant på mange områder. Men når jeg hører skatteministerens indlæg her, så bliver jeg ærligt talt i tvivl om, om skatteministeren har læst forslaget rigtigt.

Det er rigtigt, at den her debat, vi har i dag, jo meget minder om noget, vi har haft før, nemlig i efteråret 2007. Da havde vi en lang debat om regeringens skattepakke, og jeg skal ikke gentage den. Men jeg vil godt gøre skatteministeren opmærksom på, at det her forslag fra De Radikale vedrører 2009, og det, der er essensen i forslaget, som jeg læser det, er, at De Radikale siger, at når der nu er en betydelig underfinansiering i 2009 af regeringens skattepakke – det vil sige, at regeringen altså pumper 4 mia. kr. ud til privat forbrug i 2009 – var det da ikke en idé, når vi nu har nedsat en skattekommission, der skal se på det danske skattesystem, så at sige: Lad os trække nogle af skattelettelserne tilbage, og lad os bruge *det* instrument som konjunkturregulering og sørge for, at det hele ikke går op i et højere gear, nøjagtig som vismændene har advaret imod at det gør?

Det er jo lidt besynderligt at have den her debat i dag og høre indlægget fra Venstres ordfører og fra skatteministeren. For blot 3½ måned siden havde vi en valgkamp, hvor Venstre gang på gang slog på, at man kunne få velfærdsforbedringer, at man kunne få skattelettelser, at man kunne få det hele – you name it, we got it – og det var budskabet i valgkampen. Så kom vi frem til december, hvor vismændene rådede regeringen til at holde lidt igen, og allerede dengang begyndte Venstre at tale om, at det godt kunne være, at man skulle passe lidt på, og det ene og det andet, og da vi så nåede frem til finanslovsforslaget i januar, så viste det sig også, at man trak i velfærdshåndtaget.

Det betyder, at de løfter, man gav i valgkampen, i virkeligheden allerede er blevet brudt på det her område, og det synes jeg er ærgerligt. Jeg synes, det er ærgerligt, at man går ud og lover danskerne noget, og at man så lidt efter begynder at sige: Ja, det kunne vi alligevel ikke holde,